

Αρχή της νέας εκκλησιαστικής χρονιάς

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Αρχή της νέας εκκλησιαστικής χρονιάς η 1η Σεπτεμβρίου, γι' αυτό και όλη η εκκλησιαστική ακολουθία, πέραν βεβαίως εκείνης που αναφέρεται και στους άλλους αγίους που εορτάζουμε σήμερα, όπως τον όσιο Συμεών τον στυλίτη, τις αγίες σαράντα γυναίκες μάρτυρες, αποτελεί στην πραγματικότητα μία ευχή: να ευλογήσει ο Κύριος τη χρονιά αυτή - «ευλόγησον τον στέφανον του ενιαυτού της χρηστότητός Σου, Κύριε» - που σημαίνει να δώσει τη χάρη Του, ώστε να ζήσουμε οι άνθρωποι με ειρήνη και ομόνοια,

ακολουθώντας τις άγιες εντολές Εκείνου.

- [Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Δορμπαράκης](#)

Είναι πολύ σημαντικό το γεγονός ότι η Εκκλησία μας μόνο με τον τρόπο αυτό θεωρεί ότι υπάρχει ευλογία στον κόσμο: όχι αν οι άνθρωποι απλώς ευημερούν οικονομικά, όχι αν όλα τους έρχονται βολικά, όπως λέμε, αλλά αν βρισκόμαστε «εν ομονοία και ειρήνη», κυρίως όμως αν τηρούμε τις άγιες εντολές του Θεού. Η προτεραιότητα του συντονισμού μας με το θέλημα του Θεού, η πραγματοποίηση, όπως σημειώνουν οι ύμνοι της ημέρας, των αιτημάτων του «Πάτερ ημών», για να έχουμε την ευλογία του Θεού, δεν σημαίνει βεβαίως υποτίμηση και υποβάθμιση και των οικονομικών μεγεθών: χωρίς αυτά δεν μπορεί ο άνθρωπος να επιβιώσει σ' αυτόν τον κόσμο. Σημαίνει ότι τα οικονομικά δεν έχουν την προτεραιότητα. Το πρώτο στη ζωή μας είναι το «ελθέτω η βασιλεία Σου», όπως άλλωστε δίδαξε την ορθή ιεράρχηση των πραγμάτων ο ίδιος ο Κύριος: «ζητείτε πρώτον την βασιλείαν του Θεού και την δικαιοσύνην Αυτού και ταύτα πάντα (όλα τα υλικά και επίγεια) προστεθήσεται υμίν».

Δυστυχώς, στην εποχή μας, η ιεράρχηση αυτή σ' ένα μεγάλο ποσοστό έχει ανατραπεί. Ο Θεός και το άγιο θέλημά Του έχει μπει στο περιθώριο, αν δεν έχει διαγραφεί πλήρως, και προτεραιότητα ως αποκλειστικός σχεδόν σκοπός του ανθρώπου έχει γίνει το οικονομικό στοιχείο. Ίνδαλμα για τους πολλούς φαντάζει ο άφρων πλούσιος της γνωστής παραβολής, ο οποίος ναι μεν ευφραινόταν καθ' ημέραν λαμπρώς, ο θάνατος όμως ήλθε αδυσώπητος και απροειδοποίητα στη ζωή του και του...ανέτρεψε τα σχέδια, βυθίζοντάς τον στην άφατη οδύνη. Από την άποψη αυτή, η εποχή μας είναι εποχή αφροσύνης, η οποία περιλαμβάνει όχι μόνον πολλούς πλουσίους, αλλά και ένα πολύ μεγάλο μέρος των πτωχών. Γιατί και οι πτωχοί, αν επιθυμούν ως προτεραιότητα της ζωής τους τα χρήματα και τα υλικά αγαθά, έστω κι αν δεν τα έχουν, ως άφρονες πλούσιοι αντιμετωπίζονται από τον λόγο του Θεού. Το περιεχόμενο της καρδιάς μας είναι εκείνο που έχει πάντοτε προ οφθαλμών Του ο Θεός, κατά την αποκάλυψη του ίδιου του Θεού.

Η Εκκλησία μας σήμερα, με την πρωτοχρονιά που εορτάζει, υπενθυμίζοντάς μας και την έναρξη της δημόσιας δράσης του Κυρίου με το κήρυγμά Του στη Ναζαρέτ για μία καινούργια εποχή δεκτή και ευάρεστη στον Θεό, μας φέρνει σε ισορροπία, διότι μας προτείνει αυτό που συνιστά το αιώνιο θέλημα του Θεού: πάνω από όλα να θέτουμε ακριβώς Εκείνον και τον λόγο Του. Μας ανοίγει και πάλι τα μάτια, σε μία εποχή σύγχυσης και θόλωσης της διάνοιας, για να συνειδητοποιούμε ότι στη ζωή βρισκόμαστε κατά χάριν Θεού, ότι Εκείνος παρατείνει τον χρόνο της διαμονής μας σ' αυτόν, ως «καιρούς και χρόνους εν τη ιδία εξουσία θέμενος»,

προκειμένου να ζούμε κατά το θέλημά Του.

Με άλλα λόγια, η Εκκλησία μάς υπενθυμίζει ότι ο χρόνος αποτελεί δωρεά του Θεού, όχι για να τη σπαταλάμε σε ανοησίες και αμαρτίες, αλλά να την αξιοποιούμε προς ανοδική πορεία πάντοτε προς Αυτόν, δηλαδή σε πορεία αγάπης προς τον συνάνθρωπο. Και τότε, μας λέει, θα δούμε ό,τι υποσχέθηκε ο Κύριος: την ώρα που θα θέτουμε αυτό το θέλημά Του ως βάση της ζωής μας, την ίδια ώρα θα ενεργοποιούνται και οι δυνάμεις Εκείνου, προς υπέρβαση αφενός των όποιων προβλημάτων μας, προς αποκατάσταση αφετέρου και όλης της δημιουργίας. Δεν είναι τυχαίο ότι εδώ και αρκετά χρόνια, το Οικουμενικό μας Πατριαρχείο έχει προβάλλει την αρχή του εκκλησιαστικού έτους ως ημέρα προστασίας του περιβάλλοντος. Και εύλογα: το θέλημα του Θεού, όπως είπαμε, βιούμενο από τον «βασιλιά» της κτίσεως, τον άνθρωπο, έχει άμεση αντανάκλαση και σε όλη τη φύση και σε όλη τη δημιουργία. Έχει κατά κόρον τονιστεί: η λύση στη σημερινή οικονομική κρίση, και κάθε κρίση βεβαίως, θα έλθει, μόλις αρχίσουμε να ζούμε ως πραγματικοί άνθρωποι, με βάση τον νόμο του Θεού. Με απλά λόγια, η κρίση οποιασδήποτε διάστασης είναι κατ' ουσίαν πνευματική.

ΠΗΓΗ: www.pemptousia.gr

pgdorbas.blogspot.com